

Budoucnost – jako „eschaton“?

Běžně se *eschaton* chápe a překládá jako „to poslední“; eschatologie pak je učení o tom posledním. To je však velmi problematické, ano více než problematické, naprosto chybné chápání budoucnosti. Především to je ovšem i chybné chápání přítomnosti, jako by byla orientována, jako by směřovala na „to poslední“. Ve skutečnosti je zapotřebí to celé pojmout docela jinak, v jistém smyslu dokonce obráceně.

„Přítomnost“ je otevřená vůči přicházející budoucnosti, a to, co z budoucnosti přichází, není „to poslední“, není to nějaký „konec“ (ani předem rozhodnutý a „daný“ cíl). To, co z budoucnosti přichází (jako „ještě nejsoucí“) není žádný „konec“, nic posledního, dokonce ani nic „předposledního“ (či „před-před-posledního“), nýbrž něco nového, nebývalého, předem nerozhodnutého, ani v pouhém projektu „nedaného“.

(Písek, 120707-3.)